

WIDZENIA*

* The Polish word “widzenia” has various meanings. It can be translated as “prison visits” as well as “visions” and “views.”

WIDZENIA

artyści / artists

Marcin Góralski, Zdzisław Najda,
Eliza Proszczuk, Katya Shadkovska,
Monika Skierś, Kamila Szejnoch,
Krzysztof Żwirblis

16–27 lutego 2015 / 16–27 February 2015
Warszawa / Warsaw

organizator / organizer: Fundacja „Sławek”

koordynatorka, kuratorka / coordinator, curator: Eliza Proszczuk

Projekt PAROL! jest przedsięwzięciem partnerskim realizowanym jednocześnie w jednostkach penitencjarnych na terenie kilku krajów – Belgii, Grecji, Włoch, Serbii i Polski. Część polska projektu powstała dzięki zaangażowaniu Fundacji Sławek, środkiem Komisji Europejskiej w ramach Programu Kultura 2007–2013 oraz porozumieniu z Okręgowym Inspektoratem Służby Więziennej w Warszawie. PAROL! zakłada współpracę i komunikację pomiędzy światem ludzi skazanych a światem zewnętrznym. Funkcję mediatorów pełnią tu zaś artyści i arteterapeuci.

Seria działań i poświęcona im wystawa *Widzenia* stara się przekroczyć opozycję – wolność kontra przymusowa izolacja. Jest połączeniem kilku różnorodnych form aktywności artystycznej, które sytuują ją na pograniczu sztuk audio-wizualnych, teatru, terapii i debaty publicznej. Do współpracy zostało zaproszonych sześćcioro artystów: Marcin Góralski, Eliza Proszczuk, Katya Shadkovska, Monika Skierś, Kamila Szejnoch i Krzysztof Żwirblis.

PAROL! is an international project realized in prison units in a number of countries – Belgium, Greece, Italy, Serbia and Poland. The Polish part of the project could be implemented thanks to the Sławek Foundation, funds of European Commission within the framework of the 2007–2013 Culture program and also assistance of Regional Inspectorate of Penitentiary System in Warsaw. PAROL! establishes cooperation and communication between the world of convicts and the “normal” world, where the function of mediators is performed by artists and art therapists.

A series of activities and the exhibition *Widzenia* attempt to get over the contradiction – freedom versus compulsory isolation. It consists of various forms of artistic expression, and can be situated on a border of audiovisual art, theatre, therapy and public debate. Six artists were invited to take part in the programme: Marcin Góralski, Eliza Proszczuk, Katya Shadkovska, Monika Skierś, Kamila Szejnoch and Krzysztof Żwirblis.

Punktem wyjścia dla nas, jako twórców, była sytuacja izolacji i uwięzienia jako szczególnego stanu egzystencjalnego. Rozpatrujemy ten problem z perspektywy doświadczeń osoby osadzonej i zadajemy pytanie o wpływ, jaki ten stan wywiera na jednostkę. Staramy się jednocześnie pośredniczyć i nawiązywać kontakt pomiędzy światami oddzielnymi od siebie murem fizycznym i mentalnym. Nie oceniamy ludzi skazanych – biorących udział w projekcie – ani też reszty społeczeństwa, które wydało wyrok nie tylko poprzez sąd, ale również poprzez silne społeczne napiętnowanie. Dzielimy się swoją perspektywą i pokazujemy osadzonym, jak posługiwać się sztuką jako narzędziem zarówno autoterapii, jak i samorozwoju.

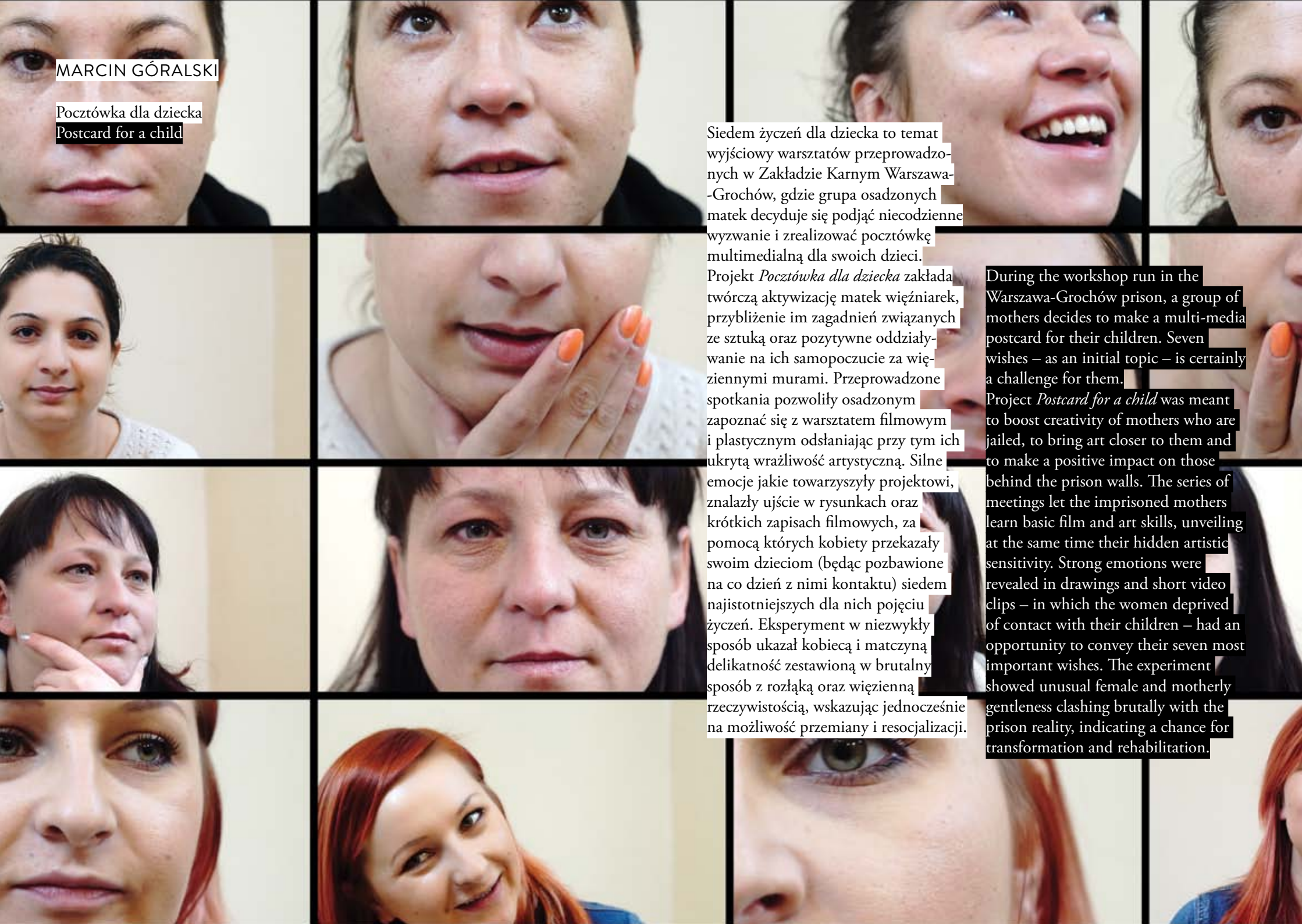
W trakcie warsztatów staraliśmy się pobudzić kreatywność uczestników i przekonać ich – a może bardziej siebie (!) – do otwarcia na innych. Wspólnie przekraczaliśmy mury więzienia – te zbudowane z cegieł i te istniejące w głowach. Czy udało się osiągnąć coś jeszcze? Temu poświęcona jest wystawa.

Eliza Proszczuk

The starting point – for us as artists – was the state of isolation and imprisonment – as a particular existential condition for those who found themselves in detention. We look at it from the perspective of prisoners’ experience and we try to find an answer to how this state influences an individual. We aim to mediate and link the two worlds separated by physical and mental walls. We do not make judgments about prisoners nor the rest of the society, which has already condemned them either in court or by social stigmatisation. We try to share our experience and show how art can be used as a tool of auto-therapy and self-development.

During the workshops our objective was to boost the imprisoned people’s creativity and encourage them – and ourselves (!) – to mutual openness. Together we were transgressing prison walls – those built of bricks and those in our heads. Have we managed to achieve something more? That is the question which the exhibition tries to find an answer to.

Eliza Proszczuk

MARCIN GÓRALSKI

Pocztówka dla dziecka
Postcard for a child

Siedem życzeń dla dziecka to temat wyjściowy warsztatów przeprowadzonych w Zakładzie Karnym Warszawa-Grochów, gdzie grupa osadzonych matek decyduje się podjąć niecodzienne wyzwanie i zrealizować pocztówkę multimedialną dla swoich dzieci.

Projekt *Pocztówka dla dziecka* zakłada twórczą aktywizację matek więźniarek, przybliżenie im zagadnień związanych ze sztuką oraz pozytywne oddziaływanie na ich samopoczucie za więziennymi murami. Przeprowadzone spotkania pozwoliły osadzonym zapoznać się z warsztatem filmowym i plastycznym odsłaniając przy tym ich ukrytą wrażliwość artystyczną. Silne emocje jakie towarzyszyły projektowi, znalazły ujście w rysunkach oraz krótkich zapisach filmowych, za pomocą których kobiety przekazały swoim dzieciom (będąc pozbawione na co dzień z nimi kontaktu) siedem najistotniejszych dla nich pojęć życzeń. Eksperyment w niezwykle sposób ukazał kobiecą i matczyną delikatność zestawioną w brutalny sposób z rozłąką oraz więzienną rzeczywistością, wskazując jednocześnie na możliwość przemiany i resocjalizacji.

During the workshop run in the Warszawa-Grochów prison, a group of mothers decides to make a multi-media postcard for their children. Seven wishes – as an initial topic – is certainly a challenge for them.

Project *Postcard for a child* was meant to boost creativity of mothers who are jailed, to bring art closer to them and to make a positive impact on those behind the prison walls. The series of meetings let the imprisoned mothers learn basic film and art skills, unveiling at the same time their hidden artistic sensitivity. Strong emotions were revealed in drawings and short video clips – in which the women deprived of contact with their children – had an opportunity to convey their seven most important wishes. The experiment showed unusual female and motherly gentleness clashing brutally with the prison reality, indicating a chance for transformation and rehabilitation.

MARCIN GÓRALSKI

Pocztówka dla dziecka / Postcard for a child

ELIZA PROSZCZUK

Dziewczyny z Zamku
Girls from the Castle

„Zamek” to z jednej strony określenie zakładu karnego o zaostrowym rygorze – ciężkiego więzienia, w którym artystka realizowała swój projekt, z drugiej zaś to rodzaj budowli, w której projekt ten był prezentowany. *Dziewczyny z Zamku* to zatem zarówno trzy młode dziewczyny skazane za ciężkie przestępstwa i osadzone w zakładzie karnym o zaostrowym rygorze, jak i dziewczyny, które gdzieś w głębi – dzięki uczestnictwu w projekcie, potrafią być jeszcze jak księżniczki z zamku, czekające na swojego księcia.

Dziewczyny z Zamku to opowieść o tym, jak poprzez sztukę można powrócić do świata kolorów, bajek i radości wspólnej zabawy, przekształcić – choćby na chwilę – przestrzeń ponurego więzienia w przestrzeń wielobarwnej wolności i odzyskać poczucie swobody. Pomimo swojej wielobarwności opowieść ta nie jest jednak opowieścią dziecięcą i radosną. Projekt Elizy Proszczuk wydarza się przede wszystkim, ale nie tylko, w przestrzeni między zniewoleniem a wolnością, izolacją a uczestnictwem we wspólnym działaniu, dojrzałością a dzieciństwem oraz ograniczeniem wolności ekspresji a swobodą jej praktykowania. Stanowi on również wprowadzenie do przestrzeni refleksji i dyskusji o roli sztuki i artystów w działaniach resocjalizacyjnych i ich skuteczności, a także do przestrzeni refleksji i dyskusji o „kulturze jako więzieniu” oraz sztuce jako wyzwoleniu.

The word “castle” in the project’s title signifies, on the one hand, the setting of a maximum security prison, where the artist implemented her project, on the other hand it signifies the structure in which the project was presented. *Girls from the Castle* is about three young girls who were convicted of felonies and imprisoned in a maximum security prison. The girls – through participation in the project – in the depths of their hearts are still able to feel like princess in a beautiful castle, waiting for their princes charming to come.

Girls from the Castle tells the story of how, through art, three young girls can return to a world of colours, fairytales, and the fun of playing together. It’s a story about how to transform, even for a moment, a prison space devoid of colour into a space of multi-coloured freedom as well as to regain the ever so valuable sense of freedom, however momentary, but nonetheless ever so valuable. Despite the colorful quality of the project, this is not a happy children’s story.

Eliza Proszczuk’s project happens primarily, but not exclusively, in a space between imprisonment and liberty, isolation and participation in a mutual action, maturity and childhood, as well as limitation in the expression of freedom and the freedom of its practice. The project also intends to enter into a space of reflection and discussion about the role of art and artists in social rehabilitation activities and their effectiveness, as well as into a space of reflection and discussion about “culture as a prison” and art as liberation.

ELIZA PROSZCZUK
Dziewczyny z Zamku / Girls from the Castle

KATYA SHADKOVSKA

Dziennik Uczuć
Diary of feelings

– Something very mysterious that I can't put into words, and that's the feeling I wanted to express in this film. That, and the terrible solitude that is a thief's prison.

– Was that the starting point for the film?

– I can't really say what a film's starting point is, but this solitude, which I didn't want to show directly, was certainly a driving force.

Robert Bresson o filmie *Pickpocket* (*Kieszonkowiec*). Wywiad przeprowadzony przez François Chalais i France Roche, Cinépanorama (1960)

Robert Bresson about *Pickpocket* movie. From the interview run by François Chalais i France Roche, Cinépanorama (1960)

Do projektu zaprosiłam wszystkich chętnych spośród więźniów Zakładu Karnego przy ul. Rakowieckiej w Warszawie na Wydziale Terapeutycznym, gdzie odbywają się trzymiesięczne kuracje osób uzależnionych. Na wydziale tym zwyczajną praktyką terapeutyczną jest ćwiczenie nazywane Dziennikiem Uczuć. Jego celem jest uruchomienie sfery emocjonalnej, która uległa zablokowaniu za sprawą zażywania narkotyków lub alkoholu. Dużym problemem jednostki w społeczeństwie jest brak umiejętności wyrażania uczuć. Istnieje zasada polaryzacji – duże szanse na ponowne odczuwanie mają ci, którzy doszli do punktu, w którym nie czuli już nic, przekraczając granicę tak zwanej „normy”. Przekroczenia mogą być konstruktywne jak i destruktywne. Te drugie są często związane z „kryminałem”, ale mogą też odwoływać się do twórczej energii.

Czy ten rodzaj osobowości, którą często mają kryminaliści i ludzie uzależnieni, jest wynikiem wzmożonej intensywności odczuwania, która domaga się przekroczenia normy lub przeciwnie – wypierania? Czy tacy ludzie mają również większe poczucie sprawiedliwości?

Czasem granica pomiędzy walką społeczną a działaniem społecznym zaciera się. Jakie są mechanizmy jej powstania? Dlaczego jedni podejmują walkę o dobro wszystkich, działają na rzecz poszkodowanych, a inni zaczynają walczyć jedynie z tymi, których uważają za winnych?

W mojej pracy zestawiam na zasadzie kontrastu nagrania wypowiedzi więźniów z obrazami ze świata aktywistów społecznych, artystów, outsiderów oraz zdjęciami found footage odwołujących się do „bycia poza normą”.

The project involved drug and alcohol addicted men who while being convicted took part in the anti-addiction therapy program, run by the Rakowiecka prison in Warsaw. A group of volunteers were asked to provide so called “diaries of feelings”. It is a usual practice during anti-drug therapy to describe one's emotions in order to make the addicts get confronted with their emotional problems. The aim of writing diaries is to open up a drug or alcohol user's personality which is blocked after an active addiction period.

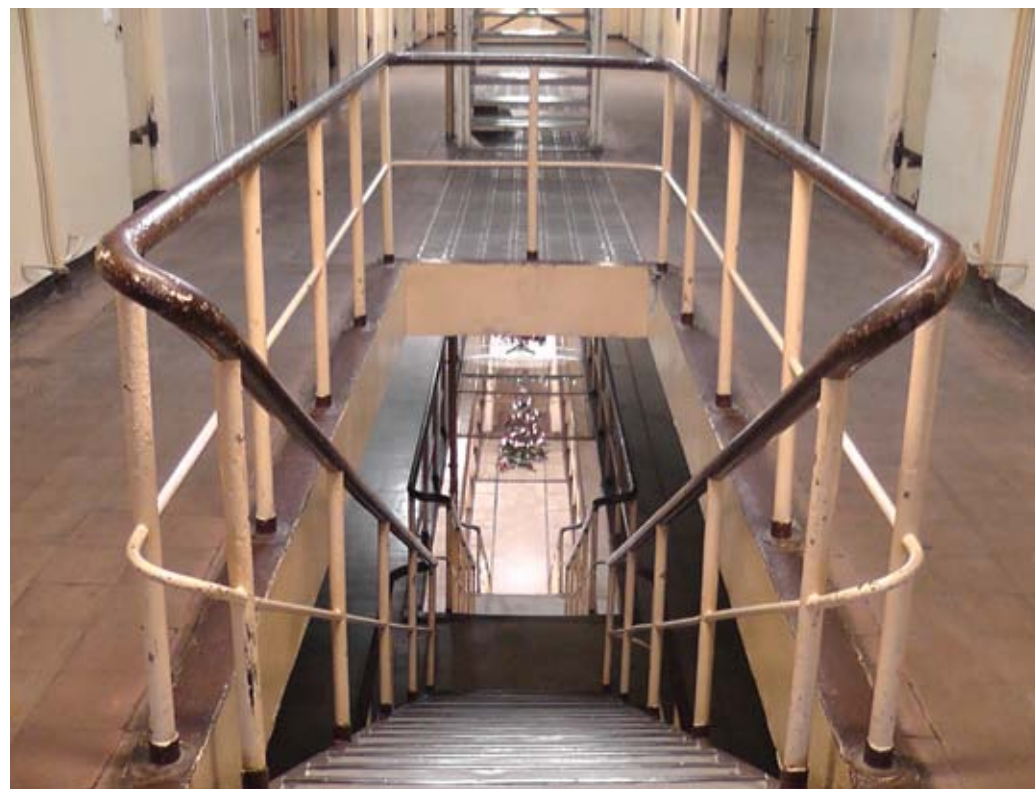
A big problem of any individual is lack of ability to express feelings. There is a polarization rule – those who have reached a point, where he/she has no feelings any longer, crossed over the border of the so called “norm” have good chances to recover their feelings. Transgression can be both constructive and destructive. The latter may be often connected with imprisonment, but it can also invoke creative activity.

Sometimes the border between pro-social struggle and anti-social activity can be unclear. What are the mechanisms of the will of fighting? Why do some fight for the common good or help victims, while others start fighting only with those, who are thought to be guilty?

In my work I contrast the recordings of prisoner's words with the images from the world of social activists, artists, outsiders and “found footage” photos relating to “being out of norm”.

KATYA SHADKOVSKA
Dziennik uczuć / Diary of feelings

MONIKA SKIERS

Piękno wykluczone. Gdybym była dziełem sztuki...
Excluded beauty. If I were a piece of art...

Make-up: Christina Kowzanowic, Saskia Józefina Ostas

Współpraca fotograficzna: Jarosław Sadkowski

Projekt składa się z fotografii ukazujących kobiety osadzone w więzieniu, które zostają wystylizowane jak modelki. Ubrane w piękne kreacje, z perfekcyjnym makijażem, w pozycji klasycystycznej prezentują stroje, ale jednocześnie swoją kobiecość – zbiór cech utożsamianych z pięknem i łagodnością.

Zderzenie piękna kobiety i naganności czynu tworzy swoisty dysonans i pobudza do pytań i refleksji. Czy kobieta, która popełniła zbrodnię może być nadal uważana za piękną? Czy ma prawo być piękną? Czy może o nie dbać? Czy zbrodnia nie stanowi dla nas, jako odbiorcy tak silnego bodźca, że nie potrafimy już obiektywnie zachwycić się pięknem ciała? Czy kobieta skazana staje się subiektywnie ohydna? Czy nasze myśli potrafią oddzielić zachwyt od odrazy związanej z informacją zawartą pod fotografią, np. Anna, lat 25, wyrok: dożywocie – dzieciobójstwo? Czy można oglądać te fotografie z podziwem czy tylko ze wzgardą? W końcu czy piękno da się oceniać w kategoriach moralnych?

The project consists of photographs showing imprisoned women being styled as models. Dressed in beautiful clothes, with perfect makeup, in a classical position, they are presenting their outfits, but also their femininity – a set of characteristics associated with beauty and gentleness.

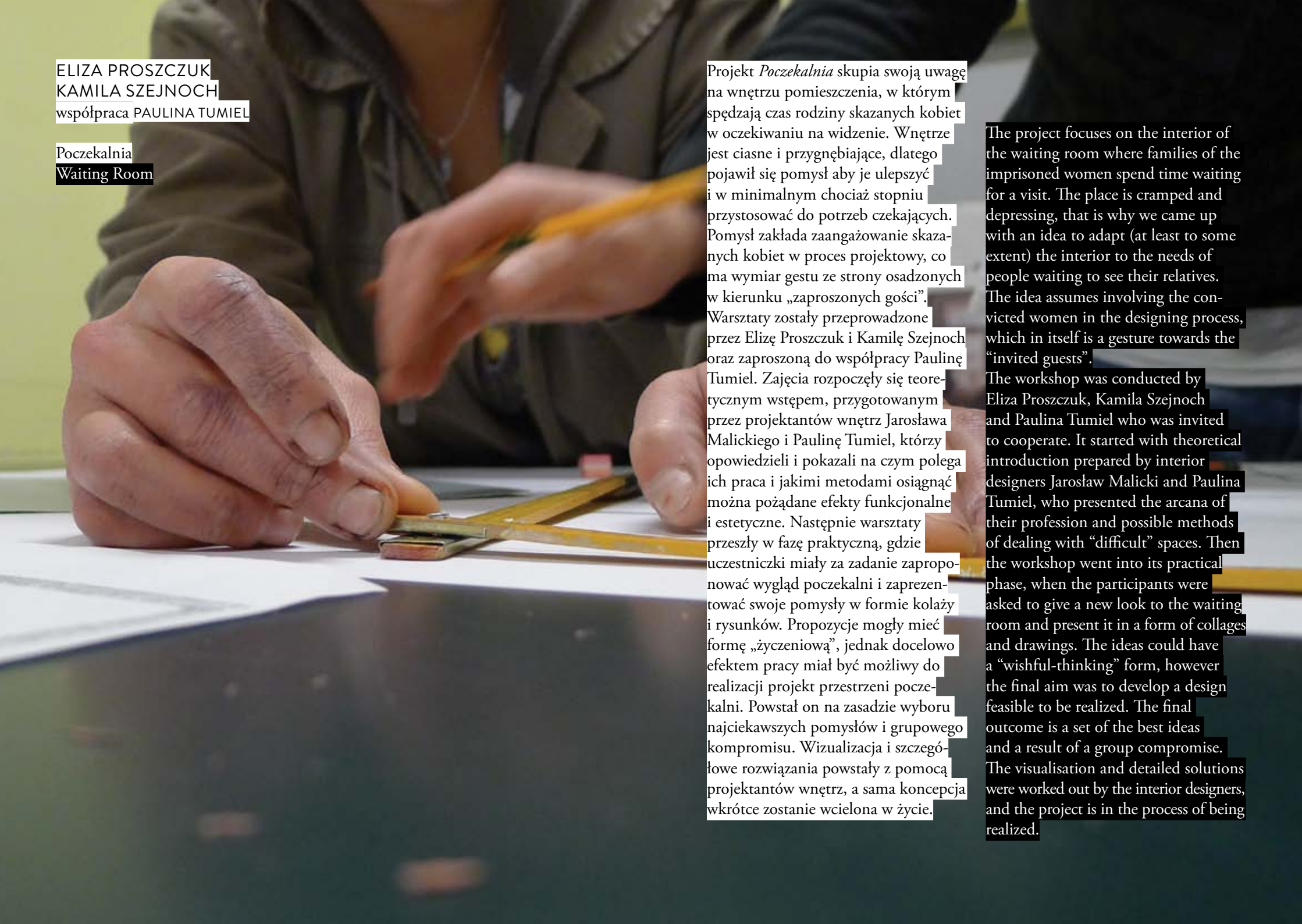
This clash of female beauty and reprehensible act creates a kind of dissonance and stimulates questions and reflection. Can a woman who has committed a crime be still considered beautiful? Does she have a right to be beautiful? Should she care about her good looks? Does not a crime give us such a strong stimulus, that we no longer can admire the beauty of the body objectively? Does a convicted woman become subjectively hideous? Are we able to separate the delight from disgust-related information under the photography: Anna, age 25, life-sentence for infanticide. Can we watch these photos in awe or just with contempt? At last, shall the beauty be judged in moral terms?

MONIKA SKIERŚ

Piękno wykluczone. Gdybym była dziełem sztuki... / Excluded beauty. If I were a piece of art...

ELIZA PROSZCZUK
KAMILA SZEJNOCH
współpraca PAULINA TUMIEL

Poczekalnia
Waiting Room

Projekt *Poczekalnia* skupia swoją uwagę na wnętrzu pomieszczenia, w którym spędzają czas rodziny skazanych kobiet w oczekiwaniu na widzenie. Wnętrze jest ciasne i przygnębiające, dlatego pojawił się pomysł aby je ulepszyć i w minimalnym chociaż stopniu przystosować do potrzeb czekających. Pomysł zakłada zaangażowanie skazanych kobiet w proces projektowy, co ma wymiar gestu ze strony osadzonych w kierunku „zaproszonych gości”. Warsztaty zostały przeprowadzone przez Elizę Proszczuk i Kamilę Szejnoch oraz zaproszoną do współpracy Paulinę Tumiel. Zajęcia rozpoczęły się teoretycznym wstępem, przygotowanym przez projektantów wnętrz Jarosława Malickiego i Paulinę Tumiel, którzy opowiedzieli i pokazali na czym polega ich praca i jakimi metodami osiągnąć można pożądaną efekty funkcjonalne i estetyczne. Następnie warsztaty przeszły w fazę praktyczną, gdzie uczestniczki miały za zadanie zaproponować wygląd poczekalni i zaprezentować swoje pomysły w formie kolaży i rysunków. Propozycje mogły mieć formę „życzeniową”, jednak docelowo efektem pracy miał być możliwy do realizacji projekt przestrzeni poczekalni. Powstał on na zasadzie wyboru najciekawszych pomysłów i grupowego kompromisu. Wizualizacja i szczegółowe rozwiązania powstały z pomocą projektantów wnętrz, a sama koncepcja wkrótce zostanie wcielona w życie.

The project focuses on the interior of the waiting room where families of the imprisoned women spend time waiting for a visit. The place is cramped and depressing, that is why we came up with an idea to adapt (at least to some extent) the interior to the needs of people waiting to see their relatives. The idea assumes involving the convicted women in the designing process, which in itself is a gesture towards the “invited guests”. The workshop was conducted by Eliza Proszczuk, Kamila Szejnoch and Paulina Tumiel who was invited to cooperate. It started with theoretical introduction prepared by interior designers Jarosław Malicki and Paulina Tumiel, who presented the arcana of their profession and possible methods of dealing with “difficult” spaces. Then the workshop went into its practical phase, when the participants were asked to give a new look to the waiting room and present it in a form of collages and drawings. The ideas could have a “wishful-thinking” form, however the final aim was to develop a design feasible to be realized. The final outcome is a set of the best ideas and a result of a group compromise. The visualisation and detailed solutions were worked out by the interior designers, and the project is in the process of being realized.

ELIZA PROSZCZUK, KAMILA SZEJNOCH
Poczekalnia / Waiting room

KRZYSZTOF ŻWIRBLIS

Rejestracja obrazu jako medium kontaktu *warsztaty*
Photography as a medium of contact *workshop*

Kontakt należy rozumieć jako relację z pozostałymi uczestnikami warsztatu oraz mieszkańcami i materialną rzeczywistością miejscowości, w której warsztat się odbywa (w tym przypadku: ośrodek Fundacji „Sławek” w Mieni). Warsztat zaczyna się od oglądania filmu (ok. 30 min.) powstałego podczas moich akcji społeczno-artystycznych (*Muzeum społeczne* oraz *Tania telewizja*), których środowiskiem jest duże blokowisko. Film pokazuje jak rejestracja obrazu umożliwia nawiązanie kontaktu między artystami a mieszkańcami oraz w jaki sposób działa to na rzecz powstania silniejszych więzi sąsiedzkich. Stanowi też dowód kulturowego bogactwa miejsca i podnosi do rangi ważnych tematów motywy ze zwykłego, rzekomo nieinteresującego otoczenia. Druga część to sformułowanie zadań i praca indywidualna w plenerze, która zakłada możliwość fotografowania spotkanych osób (za ich zgodą). Realizujemy także prace nie wymagające kontaktu z ludźmi np. faktury fotografowane przy dużym zbliżeniu, powierzchnie powstałe z połączenia różnych materiałów, architekturę i przyrodę. Trzecia część to wspólne omówienie zdjęć oraz ich selekcja pod kątem wspólnie przygotowywanej wystawy (w formie wydruków/odbitek lub pokazu slajdów na monitorze).

The idea of “contact” should be understood as a relation between participants of the workshop and local residents, as well as the place, where a project is run (in this case Foundation “Sławek” center in Mienia).

Each workshop starts with watching a film, which was shot during my social and artistic actions (*Social museum, Cheap television*). The projects took place either in big urban housing estates or in sub-cultural areas. These films show how recording of images can create a contact between artists and local residents and how this process can intensify social bonds. The films also show cultural variety of the place and stress the importance of seemingly unimportant everyday life and the neighbourhood.

The second part of the workshop is meant to assign tasks to participants for their individual work in the open air. The initial topics are: textures in macro photography, surfaces made of many materials, architecture, men at work, nature, etc.

The third part is discussion and selection of photos in order to prepare an exhibition together (in a form of photo prints or slide-shows).

AGNIESZKA SOBON

Pensjonariusz pobliskiego Ośrodka Pomocy Społecznej / Patient of a nearby Social Welfare Centre

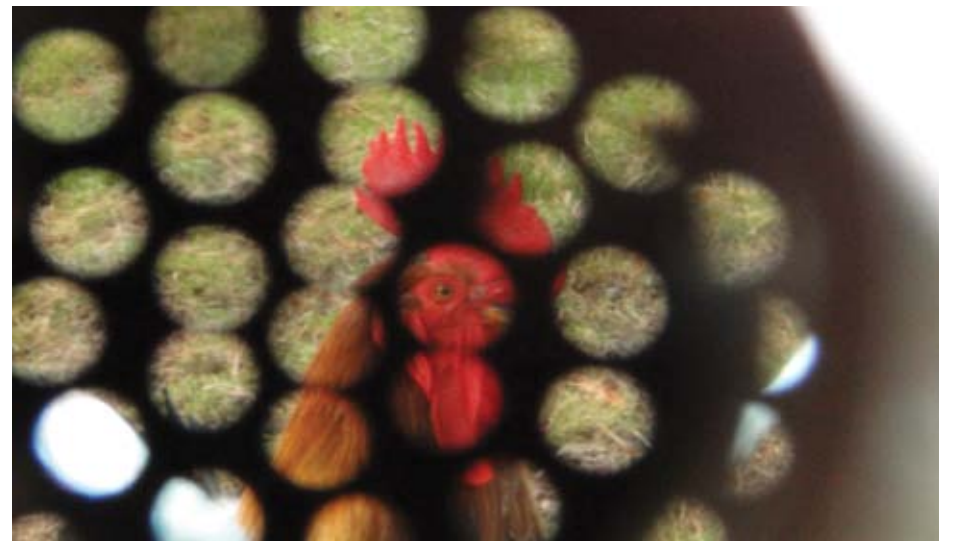
MIKOŁAJ TOMANKIEWICZ

KRZYSZTOF ŻWIRBLIS

Rejestracja obrazu jako medium kontaktu / Photography as a medium of contact

ENDIK

PAWEŁ KAWECKI

ZDZISŁAW NAJDA

Fundacja Sławek
Sławek Foundation

Schody do wolności
Stairs to Freedom

Film w opowiada o więźniach, którzy nie pozostają obojętni na swoje otoczenie i mimo słabości starają się pokonywać przeszkody – tytułowe „schody”, prowadzące do prawdziwej wolności. A czym ta prawdziwa wolność jest? Na to pytanie poszukuje odpowiedzi film *Schody do wolności*.

Schody do wolności, reżyseria Zdzisław Najda, producent: Andrzej Stempowski, muzyka: Zygmunt Konieczny, montaż: Cezary Grzesiuk.

The movie tells a story of prisoners who are not indifferent to their surrounding and despite their weaknesses they strive to overcome all obstacles – these are the “stairs” that lead to the true freedom. And what does the true freedom mean? That is the question which the film *Stairs to freedom* tries to find an answer to.

Stairs to Freedom, directed by Zdzisław Najda, producer: Andrzej Stempowski, music: Zygmunt Konieczny, editing: Cezary Grzesiuk.

Jasna Góra, Częstochowa: Więźniowie i byli więźniowie pchają wózki inwalidzkie w trakcie pielgrzymki na Jasną Górę, organizowanej co roku przez Fundację Sławek.

Jasna Góra Monastery in Częstochowa – the most famous pilgrimage destination in Poland:
The prisoners and former prisoners push wheelchairs to Jasna Góra - to let the disabled go on an annual pilgrimage, organized by the Sławek Foundation.

BIOGRAMY

MARCIN STANISŁAW GÓRALSKI

ur. 1977, Warszawa

Student Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Sztuki Mediów w Pracowni Przestrzeni Audiowizualnej profesora Grzegorza Kowalskiego. Dyplom licencjacki obronił z wyróżnieniem w 2009 r. w pracowni prof. Hieronima Neumanna w Katedrze Multimedii i Animacji warszawskiej ASP. Należy do grupy Kogiel-Mogiel oraz grupy Hehe Film Production. Swoją twórczość prezentował na wielu wystawach zbiorowych, m.in.: Światoobraz (Pałac Branickich w Warszawie, 2014), Duenda at Walltheater Berlin (Fylkingen, Sztokholm, 2011). Wyróżniony w konkursach, m.in.: IV WFFA (2008, Warszawa), III WFFA (Warszawa, 2007), For Diversity. Against Discrimination (Bruksela, 2007). Zajmuje się fotografią, grafiką, wideo, wydrukami 3D. W swoich pracach inspirowany jest futuryzmem wykorzystując nowe technologie oraz oscylując wokół kwestii człowieka, czasu i przestrzeni.

Student of the Academy of Fine Arts in Warsaw at the Department of Media Arts. He graduated with a BA with honors in 2009 at the Multimedia and Animation Section. He is a member of the Kogiel-Mogiel and Hehe Film Production groups. He presented his works at many group exhibitions, among others: Światoobraz (Warsaw 2014) and Duenda at Walltheater Berlin (Fylkingen, Stockholm 2011). He was awarded in competitions: IV WFFA (Warsaw 2008), III WFFA (Warsaw 2007), For Diversity. Against Discrimination (Brussels 2007). His interests include: photography, graphic design, video art, 3D printing and new technologies; his works are often inspired by futurism. A human-being, time and space are in the centre of his research.

ZDZISŁAW NAJDA

ur. 1954

Operator filmowy, reżyser i scenarzysta. Członek Stowarzyszenia Filmowców Polskich oraz Polskiej Akademii Filmowej. Ukończył Wydział Operatorski PWSFTviT w Łodzi. Autor zdjęć do filmów fabularnych, telewizyjnych, seriali i filmów dokumentalnych. Zdobywca Złotych Lwów Gdańskich za *Diabły diabły* w reż. Doroty Kędzierskiej. Film *Schody do wolności* to jego reżyserski debiut dokumentalny.

Cameraman, director and screenwriter. Member of the Polish Filmmakers Association and the Polish Film Academy. He graduated from the Department of Cinematography at the Lodz Film School. He has worked as a cameraman for feature films, television series and documentaries. He is the winner of the Gdańsk Golden Lions Award for *Devils, devils* directed by Dorota Kędzierska. A documentary *Stairs to freedom* is his directorial debut.

ELIZA PROSZCZUK

Artystka wizualna. Jest absolwentką Wydziału Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2000–2006). W latach 2007–2009 studiowała na Akademii Sztuk Pięknych Post St. Joost w Den Bosch (Breda, Holandia). W roku 2009 i 2010 przebywała na rezydencji twórczej w B.a.d Foundation, oraz Homes Gallery w Rotterdamie. W 2011 roku wraz z Galerią Studio zrealizowała projekt pt. *Pasiak* w Warszawie. W lutym 2014 r. brała udział w wystawie *Sztuka na Zamku* w Galerii Kordegarda w Warszawie, a w czerwcu współtworzyła projekt artystyczno-terapeutyczny wraz z antropolożką Agnieszką Dudrak w Gruzji, zakończony wystawą *Supra of Her own* w Galerii Nectar w Tbilisi. W grudniu 2014 odbyła się jej wystawa indywidualna pt. *Dziewczyny z Zamku* w CSW Zamek Ujazdowski. Od 2011 roku pracuje na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie na Wydziale Sztuki Mediów. Była stypendystką Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego.

Visual artist. She is a graduate of the Painting Department at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2000–2006) and the Academy of Art and Design Post St. Joost in Den Bosch, the Netherlands (2007–2009). In 2009/2010 she was invited for a residency by the B.a.d Foundation, and Homes Gallery in Rotterdam. In 2011 she realized public space project called *Pasiak* (Striped Cloth) in cooperation with the Studio Gallery in Warsaw. In 2014 she participated in the *Art In the Castle* group exhibition in the Kordegarda gallery in Warsaw and she co-created art therapeutic Project In Georgia, concluded by the *Supra of Her Own* exhibition in the Nectar Gallery (Tbilisi). Last December she opened her individual exhibition *Girls from the Castle* which was shown at the Centre for Contemporary Art in Warsaw Ujazdowski Castle. Since 2011 she has been working at the Media Arts Department of the Academy of Fine Arts in Warsaw. She has received the Polish Ministry of Culture and National Heritage artistic scholarship.

KATYA SHADKOVSKA

Artystka, aktywistka, kuratorka. Studiowała malarstwo na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (2001–2006), a w 2009 ukończyła Wyższe Muzealne Studia Kuratorskie na UJ w Krakowie. Jako artystka pokazywała prace m.in. w Galerii Foksal, w CSW Zamek Ujazdowski, galerii Arsenał w Poznaniu, Narodowym Centrum Sztuki Współczesnej w Kaliningradzie, w Narodowym Centrum Sztuki Współczesnej we Władikaukazie. Jako kuratorka pracowała nad takimi wystawami jak m.in. *Punkt bez Ja*, Arsenał w Białymstoku; *Gestykulacje*, MWW Wrocław; *Ceremonial*, CK Krasnoje Znamja w Sankt-Petersburgu; wystawa Davida Ter-Oganyana w galerii AnnaNova, Rosja; *Dialogi*/wystawa pracowni Kowalnia, Krasnodarski Instytut Sztuki Współczesnej, Krasnodar, Rosja. Współtworzyła wydanie rosyjskiego magazynu Polityczna Propaganda – Widma tożsamości. Działa na polu współpracy kulturalnej Polski i krajów Europy Wschodniej. Publikowała w Dzienniku Polska Europa Świat, www.obieg.pl, www.artguide.ru

Artist, activist, curator. She studied painting at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2001–2006), and in 2009 she completed Museum and Curatorial Studies at the Jagiellonian University in Krakow. As an artist she showed her works at the Foksal Gallery in Warsaw, in Centre for Contemporary Art Zamek Ujazdowski, Arsenał Gallery in Poznan, National Centre for Contemporary Art in Kaliningrad, National Centre for Contemporary Art In Władikaukaz (Russia). As a curator she worked on such exhibitions as: *Punkt bez Ja* (*A Point without Me*), Arsenał, Białystok; *Gestykulacje* (*Gesticulations*), MWW Wrocław; *Ceremonial*, CK Krasnoje Znamja, Sankt-Petersburg; exhibition of David Ter-Oganyan, AnnaNova gallery, Russia; *Dialogi* (Dialogs)/exhibition of “Kowalnia” section, Krasnodarsk Institut of Contemporary Art, Krasnodar, Russia. She was a co-author of *Phantoms of identity* edition of the Russian magazine *Political Propaganda*. She works in the area of cultural cooperation between Poland and the East European countries. She has written articles for *Dziennik Polska Europa Świat*, www.obieg.pl, www.artguide.ru

MONIKA SKIERS

Artystka wizualna. W 2010 roku ukończyła z wyróżnieniem rektorskim Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie, a od 2011 roku jest doktorantką na Wydziale Sztuki Mediów tej uczelni. Trzon jej działalności artystycznej stanowią instalacje multimedialne, sztuka video, fotografia oraz sztuki performatywne łączące różne gałęzie sztuk wizualnych, w tym malarstwo i rzeźbę. W sztuce najważniejszy jest dla niej koncept, przekaz, historia – którą zamierza opowiedzieć odbiorcy, emocje – jakie chce w nim wywołać oraz dyskurs, jaki chce podjąć – czyli wymiar intelektualny i emocjonalny pracy. Głównym tematem jej zainteresowań twórczych pozostaje człowiek, zarówno w aspekcie fizycznym, jak i duchowym.

Visual artist. In 2010 she graduated from the Academy of Fine Arts in Warsaw with a diploma with honors and since 2011 she has been writing a Ph.D. thesis at the Department of Media Arts in Warsaw. The core of her artistic practice consists of video art, multi-media installations, photography and performances which combine various branches of visual arts, like painting and sculpture. For her, the most important elements in art are: concept, message, story – which she intends to tell, emotions – which she wants to evoke, and discourse – which she wants to conduct with the audience. The main focus of her interest is always a human-being/an individual – both in physical and mental aspect.

KAMILA SZEJNOCH

Artystka wizualna. Zajmuje się przede wszystkim sztuką w przestrzeni publicznej – realizuje instalacje, rzeźby oraz interwencje miejskie. Jej projekty można było oglądać m.in. w Warszawie, Oslo, Belgradzie, Erewaniu, Birmingham, Kijowie, Seulu i Waszyngtonie. Jest absolwentką Wydziału Rzeźby na warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych (2005), Instytutu Polityki Społecznej na Uniwersytecie Warszawskim (2003), a także Dutch Art Institute (Public Research & Practice in Art) w Holandii. Była stypendystką Ministra Kultury, Funduszu Wyszehradzkiego oraz rządu Szwajcarii. Podczas realizacji swoich projektów współpracowała m.in. z Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” (Gdańsk), Galerią Studio (Warszawa), Incheon Art Platform (Korea Południowa), Smithsonian American Art Museum w Waszyngtonie.

Visual artist. She deals with art in public space, specifically installations, sculpture and urban interventions. She worked in many cities, among others in Warsaw, Oslo, Belgrade, Yerevan, Birmingham, Kiev, Seoul, Washington. She is a graduate of the Sculpture Department at the Academy of Fine Arts in Warsaw (2005) and also Social Policy at the Warsaw University (2003). In 2008 she completed Public Research & Practice in Art at the Dutch Art Institute in the Netherlands. She was granted the Polish Ministry of Culture and National Heritage artistic scholarship, a residency from the International Visegrad Fund, as well as the Swiss Government's one-year stipend for artistic development in Switzerland. Her projects have been realized in cooperation with institutions such as Centre for Contemporary Art "Łaźnia" (Gdańsk), Studio Gallery (Warsaw), Incheon Art Platform (South Korea), Smithsonian American Art Museum in Washington.

PAULINA TUMIEL

Artystka, projektantka wnętrz. W 2005 roku obroniła dyplom z wyróżnieniem na Wydziale Malarstwa Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie, w 2006 roku ukończyła studia fotograficzne na Akademii Fotografii w Warszawie, a w 2013 roku studia doktoranckie na wydziale Ekonomii i Zarządzania na Uniwersytecie w Białymstoku – obecnie pracuje nad rozprawą doktorską: Wzornictwo a konkurencyjność gospodarki polskiej. Swoją twórczość prezentowała na wystawach indywidualnych i zbiorowych m.in.: Ślady (Galeria XXI, Warszawa 2004), Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych (Legnica 2005), Introspekcje (galeria Aspekt Warszawa 2005), Aktualny Obraz (Muzeum Królikarnia, Warszawa 2009), Otwarte (Centrum Olimpijskie, Warszawa 2012). Od 2007 roku zajmuje się projektowaniem wnętrz. W swoim dorobku posiada wiele zrealizowanych wnętrz publicznych oraz prywatnych. Swoją wiedzę w zakresie projektowania wnętrz poszerza regularnie uczestnicząc w targach, konferencjach oraz szkoleniach międzynarodowych. Autorka licznych publikacji krajowych i zagranicznych z zakresu projektowania oraz dwukrotna laureatka stypendium Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego oraz Uniwersytetu w Białymstoku.

Artist, interior designer. In 2005 she graduated from the Department of Painting at the Academy of Fine Arts in Warsaw with a diploma with honors, and in 2006 she completed a photography degree at the Warsaw's Academy of Photography. In 2013 she finished her doctoral studies at the University of Economics and Management in Białystok – she is currently working on her doctoral thesis: Design vs. Competitiveness of Polish Economy. She presented her work at both individual and group exhibitions such as Ślady (Gallery XXI, Warsaw 2004), Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych (Legnica 2005), Introspekcje (Aspekt gallery, Warsaw 2005), Aktualny Obraz (Królikarnia Museum Warsaw 2009), Otwarte (Olympic Centre, Warsaw 2012). Since 2007 she has been an interior designer working on projects in both private and public space. To expand her knowledge in the field of interior design she regularly participates in trade shows, conferences, and international training programs. She is an author of numerous publications on the subject of design and a two time recipient of scholarships from both the Marshal's Department of Podlaskie Voivodeship and the University in Białystok.

KRZYSZTOF ŻWIRBLIS

ur. 1953

Artysta i kurator, absolwent Instytutu Historii Sztuki na Uniwersytecie Warszawskim; od 1976 pracuje w grupie Akademia Ruchu; w l. 1992–1997 kurator Galerii AR w kinoteatrze „Tęcza” na Żoliborzu, w l. 2007–2012 Galerii Studio; kurator cyklu wystaw poświęconych problemowi demokracji: Władza ludu (Galeria Arsenał, Białystok 2002) i Demos kratos (Galeria Klimy Bocheńskiej w Warszawie, BWA Zielona Góra, BWA Bielsko-Biała, l. 2006–2007). Twórca wielodniowych projektów społeczno-artystycznych: *Tania telewizja* (Grochów, Chomiczówka 2005), *Telewizja osiedlowa* (Zielona Góra 2007) i *Muzeum społeczne* (14 edycji od 2010, m.in. Warszawa, Lublin, Kraków, Kalmar, Wiedeń, Białystok). Jego prezentacje i realizacje w 2014 roku gościły: Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Austriackie Forum Kultury w Warszawie, BWA Zielona Góra, Królikarnia oddział Muzeum Narodowego Warszawa, Centrum Nauki Kopernik i Muzeum Literatury w Warszawie; film *Muzeum społeczne*. Ochota znajduje się w zbiorach Narodowej Galerii Sztuki „Zachęta”.

Artist and curator, a graduate of the Institute of History of Art at the University of Warsaw. Since 1976 a member of an artistic group – *Akademia Ruchu* (Academy of Movement). In 1992–1997 he was a curator of AR Gallery in the Tęcza cinema/theatre in Warsaw, and in 2007–2012 curator of the Studio Gallery; author of a series of exhibitions dedicated to the concept of democracy: *Władza ludu/Power to the people* (Arsenał Gallery, Białystok 2002) and *Demos kratos* (Klima Bocheńska Gallery in Warsaw, BWA Zielona Góra, BWA Bielsko-Biała, 2006–2007). The author of a number of several days' social/artistic projects: *Tania telewizja/Cheap television* (Warsaw 2005), *Telewizja osiedlowa/Local Television* (Zielona Góra 2007) i *Muzeum społeczne – Social Museum* (14 editions since 2010 – Warsaw, Lublin, Krakow, Kalmar, Vienna, Białystok). Last year his works were presented at: the Centre for Contemporary Art Zamek Ujazdowski, the Austrian Forum of Culture in Warsaw, the Królikarnia Museum In Warsaw, the Copernicus Science Centre in Warsaw and the Zachęta National Gallery in Warsaw.

organizator / organizer: Fundacja „Sławek”

koordynatorka, kuratorka / coordinator, curator: Eliza Proszczuk

współpraca redakcyjna / co-editor: Kamila Szejnoch

autorka zdjęcia na okładce / cover photograph by: Katya Shadkovska

projekt graficzny / graphic design: Marianna Wybieralska

Projekt Parol! realizowany w ramach Programu Kultura 2007–2013

ze środków Komisji Europejskiej / The Parol! project funded by European

Commission within the framework of the 2007–2013 Culture Program

Fundacja Sławek

**1% PODATKU
100% WOLNOŚCI**

Aby przekazać 1% podatku wpisz w deklarację podatkową
nazwę organizacji: Fundacja Sławek oraz nasz numer

KRS: 0000272518